

Deel af et Bo, som kan tilfalde Arvingerne, svinder bort i Skifteomkostninger. — Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at Sportler ved Auctioner ofte virke uheldigt. Det er klart, at hvis Auctioner ere den eneste Form, under hvilken visse Varer fornuftigt kunne bringes paa Markedet, da lægges der gennem disse Sportler en særlig Afgift paa visse Varer og deres Frembringelse, uden at det herved i mindste Maade er givet, at Frembringelsen ogsaa retmæssig kan paalægges en saadan særlig Byrde. Men det er ligesaa klart, at hvis man har forskjellige Afhændelsesmaader at vælge imellem, lægges der derved en Afgift blot paa den ene Afhændelsesmaade, som man maaffee derved tvinger Vedkommende til ikke at anvende, skjøndt den ellers kunde være den hensigtsmæssigste Maade, saa at man altsaa derigennem lægger Vanffeligheder ibveien for den heldigste Omætningsmaade, for en fornuftig Handel og Vandel i Landet. — Jeg skal ikke undlade fremdeles at fremdrage, at Thinglæsningsgebyrerne i de forskjellige Forhold kunne være ikke ringe, og at de pro mille Gebyrer, som kræves i de forskjellige Instantser, naar flere Instantser maa gjenneingaaes, ogsaa kunne være ufornuftigt trykkende. Jeg skal endelig henlede Opmærksomheden paa, at der er en Mængde Bevillinger, af hvilke der kræves Sportler og Gebyrer, som i og for sig ikke kunne kaldes rimelige. Naar man i tidligere Tider som Regel har lagt større eller mindre Afgifter for alle Bevillinger, saa var det, fordi man gif ud fra den Grundtætning, at en Bevilling var en Naadessag, som derfor den Vedkommende efter Rimelighed maatte betale med et Bederlag til Statskassen. Men, mine Herrer, dette er en aldeles falsk Betragtning. En Bevilling er i Reglen slet ikke nogen Naadessag. Bevilling er i manifoldige Tilfælde kun en Form, under hvilken man har ordnet visse Forhold, fordi man har meent, at de ikke let vilde kunne ordnes efter almindelige Regler, men derimod har antaget, at en fornuftig Ordning bedst kom frem, naar der hver Gang blev truffet en Afgjørelse i Henhold til det enkelte foreliggende Tilfældes særlige Natur og de concrete Omstændigheder, som vare tilstede ved

det. Men dertil kommer endnu, at selv med Hensyn til saadanne Bevillinger, hvor man kan sige, at der er fornuftig Grund til, at der svares en vis Afgift eller visse Sportler, selv der vil det ikke være vanffeligt at paavise forskjellige Tilfælde, hvor de paabudne Sportler ramme uheldigt og ere meget for høie. I det Hele taget troer jeg ikke, at det er nødvendigt at gaae yderligere ind paa de specielle Sportelbrancher, thi jeg troer, at een Ting, som maa falde Alle i Dinene, og som ligger klart og tydeligt for, vil være nok til at bevise min Paastand om, at disse Gebyrer, naar vi tage dem som en samlet Heelhed, ere urimeligt høie. — Naar vi tage for os Statsregnskabet for 1868—69, som er det sidste Statsregnskab, der foreligger Offentligheden, ville vi see, at der ved de forskjellige Sportler er indkommet Noget over 660,000 Rd. i Statskassen, men der betales desuden en betydelig Deel Sportler, som ikke endnu gaae ind i Statskassen, idet der er en Mængde saadanne, som directe gaae til vedkommende Embedsmænd som deres Løn. Nu er det jo aldeles umuligt bestemt at paavise, hvor Meget disse beløbe sig til, men jeg troer dog, det er muligt at paavise det med en saa stor Tilnærmelse, at det kan være aldeles tilstrækkeligt. Der var i det nævnte Aar her i Landet paa fast Gage noget over $\frac{2}{5}$ eller omtrent $\frac{5}{12}$ af de juridiske Embedsmænd, og de Sportler, som ere komne ind fra deres Embeder, men tidligere gif i Embedsmandens Lomme, andrage noget over 250,000 Rd. Naar vi nu huske paa, at denne Sum indkommer fra Embeder, som kun ere henved Halvdelen, og naar vi saa samtidig flare os — hvad man ved at undersøge Forholdene vil erfare — at det i større Grad er de mindre juridiske Embeder, som allerede ere lønede med fast Gage, at dette derimod i mindre Grad endnu er Tilfældet med de større Embeder, idet disse — af Grunde, som Enhver kan begribe — stadigt væsentlig ere besatte med Embedsmænd fra før 1861, som oppebære deres Løn i Sportler, saa vil man ikke komme langt fra Sandheden, naar man anslaaer de Sportler, som komme ind til disse Embedsmænd, og som disse oppebære som Løn, til mellem 300,000 og 350,000